

Λόγος στην ημέρα της εορτής των Αγίων Πάντων

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Κάθε ημέρα του έτους η αγία μας Εκκλησία την αφιερώνει στη μνήμη κάποιου αγίου ή και μερικών αγίων μαζί. Σ' αυτούς συγκαταλέγονται οι άγιοι που είναι γνωστοί και έκαναν θαύματα όταν ζούσαν ή από τα λείψανα των οποίων γίνονταν θαύματα. Ο αριθμός τους δεν είναι και τόσο μεγάλος, όμως είναι σίγουρο ότι υπάρχουν πολύ περισσότεροι άγιοι ενώπιον του Θεού, ο οποίος μόνος «γινώσκει τα κρύφια της καρδιάς» (Ψαλ. 43, 22), Στη μνήμη αυτών των αγίων που τους γνωρίζει μόνο ο Θεός αφιερώνει η Εκκλησία την πρώτη Κυριακή μετά την Πεντηκοστή.

Για το ότι είναι πάρα πολλοί αυτοί οι άγιοι μαρτυρεί ο άγιος Απόστολος και Ευαγγελιστής Ιωάννης στην Αποκάλυψή του. «Υστερα όμως απ' αυτά, είδα ένα αμέτρητο πλήθος -που κανείς δεν ήταν σε θέση να το μετρήσει- από κάθε έθνος, φυλή, λαό και γλώσσα, να στέκεται μπροστά στο θρόνο και στο αρνίο· φορούσαν λευκές στολές, κρατούσαν φοινικόκλαδα στα χέρια τους....Αυτοί είναι εκείνοι που πέρασαν το μεγάλο διωγμό· έπλυναν τη στολή τους και τη λεύκαναν με το αίμα του Αρνίου» (Απ. 7. 9,14).

Ο μόνος καρδιογνώστης Θεός γνωρίζει τους άγνωστους στον κόσμο πτωχούς τω πνεύματι, οι οποίοι δεν υψώνουν τον εαυτό τους πάνω από τους άλλους και ειλικρινά θεωρούν τους εαυτούς τους πιο αμαρτωλούς και χειρότερους από τους άλλους, οι οποίοι κλαίνε ήσυχα για τις αμαρτίες τους και για τις βαθιές θλίψεις και τις αδικίες που υπάρχουν στον κόσμο. Αυτοί πεινούν και διψούν την αλήθεια στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων και των λαών, αλλά η πραότητά τους και η αγάπη δεν τους επιτρέπει να πολεμάνε γι' αυτή την αλήθεια, συμμετέχοντας στις επαναστάσεις.

Όχι μόνο τη γήινη αλήθεια πεινούν και διψούν αυτοί οι άνθρωποι αλλά σε βαθμό ασύγκριτα μεγαλύτερο πεινούν και διψούν την ανώτερη, την Θεία, αλήθεια. Με όλη την καρδιά τους λυπούνται όλους αυτούς τους ανθρώπους που υποφέρουν και ζουν μέσα στην ανέχεια. Όμως και οι ίδιοι είναι φτωχοί και λίγα μπορούν να δώσουν σ' εκείνους που είναι φτωχότεροι απ' αυτούς. Αλλά αυτή η μικρή τους προσφορά είναι μεγάλη στα μάτια του Θεού, σαν την προσφορά της χήρας, η οποία έβαλε στο θησαυροφυλάκιο του Ναού όλη την περιουσία της.

Οι καρδιές τους, που αδιαλείπτως καθαρίζονται με την ταπείνωση και τα δάκρυα, με την πραότητα και την ευσπλαχνία, λάμπουν ενώπιον του Θεού με την αγνότητά τους. Με ταπεινά λόγια αγάπης συμφιλιώνουν τους εχθρούς. Όμως αυτή η αγάπη τους που έχουν στο Θεό και τα αγαθά τους έργα γίνονται καρφή στο μάτι αυτών που ζουν χωρίς την πίστη στο Θεό. Τους κυνηγάνε, τους διώχνουν για την αγάπη τους στο Χριστό, τους βρίζουν και τους κακολογούν. Όλα αυτά ο Χριστός τα ακούει και τα βλέπει. Τους αγαπά γιατί πάντα τηρούν τις εντολές Του, στον καιρό των διωγμών τους φανερώνεται και στην αιώνια ζωή ετοιμάζει γι' αυτούς τη μεγάλη και ατέλειωτη χαρά.

Ο καρδιογνώστης Θεός κρίνει τη ζωή και τις πράξεις αυτών των αγίων ανθρώπων, τους οποίους μόνο Εκείνος γνωρίζει, με ένα τρόπο διαφορετικό από το πως κρίνει ο κόσμος. «Γιατί αυτό που τιμούν οι άνθρωποι ο Θεός το σιχαίνεται» (Λκ. 16, 15).

Προσπάθησα να σας παρουσιάσω την ταπεινή αλλά μεγάλη στα μάτια του Θεού

μορφή των αμέτρητων αγνώστων και ανωνύμων αγίων, τη μνήμη των οποίων εορτάζουμε σήμερα. Ας είναι, αδελφοί μου και αδελφές, και η δική μας ζωή τέτοια, ώστε να μπορέσουμε και εμείς μετά το θάνατό μας να ενωθούμε μ' αυτό το πολυάριθμο πλήθος των ανθρώπων, ντυμένων με λευκές στολές που τις έπλυναν με το αίμα του Αρνίου, και, κρατώντας φοινικόκλαδα στα χέρια μας, να δοξάζουμε αιώνια τον μόνο και Τριαδικό Θεό, υμνώντας και ευχαριστώντάς Τον ακατάπαυστα. Αμήν.

πηγή: Αγ. Λουκά Αρχιεπ. Συμφερουπόλεως και Κριμαίας, «Λόγοι και ομιλίες», τ.Α΄, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σ. 269-271